

henstiller Konferencen til Medlemmerne at tage følgende Principer og Regler under Overvejelse:

1. I Lande, hvor der ikke findes noget tvungent Forsikringssystem vedrørende Arbejdsløshed, bør der træffes Foranstaltninger til Indførelse af et saadant System saa snart som muligt.

2. I Lande, hvor der findes et tvungent eller frivilligt Forsikringssystem vedrørende Arbejdsløshed, bør et supplerende Hjælpesystem indføres, saaledes at de Personer, som har opbrugt deres Ret til Erstatning og i visse Tilfælde de, som endnu ikke har erhvervet Ret til saadan Erstatning, omfattes af dette System; dette System bør hvile paa en anden Basis end de almindelige Foranstaltninger til Hjælp til trængende.

3. Ethvert System, der medfører Betaling af Erstatning eller Understøttelse til arbejdsløse, bør omfatte ikke blot de Personer, der er helt arbejdsløse, men ogsaa de Personer, hvis Arbejdsløshed er partiel.

4. a) Forsikrings- og Hjælpesystemerne angaaende Arbejdsløshed bør snarest mulig anvendes paa enhver Person, som beskæftiges i Henhold til en Arbejdskontrakt, ligesaa vel som paa enhver Person, der beskæftiges i Henhold til en Lærlingekontrakt, der fastsætter Vederlag i rede Penge. Hvis imidlertid Undtagelser fra denne Regel anses nødvendige, bør de begrænses til det strengt nødvendige.

b) De berettigede efter disse Systemer bør dækkes enten af Forsikring eller af Hjælpe-system indtil den Alder, da de har Ret til at oppebære Aldersrente.

c) Hvis særlige Omstændigheder gør det vanskeligt at anvende de almindelige Bestemmelser angaaende Arbejdsløshedsforsikringen paa en særlig Klasse Arbejdere, skal særlige Foranstaltninger træffes for at muliggøre Forsikringen af denne Kategori af Arbejdere. Disse særlige Foranstaltninger bør særlig have til Formaal at muliggøre, at man med en tilstrækkelig Sikkerhed kan fastslaa Tilstedeværelsen af Arbejdsløshed og kan afpasse Erstatningerne efter de paagældende Arbejders normale Fortjeneste.

d) Saa vidt muligt og i Særdeleshed naar tilfredsstillende Kontrolforanstaltninger kan anvendes, bør der fastsættes særlige Bestemmelser for at hjælpe økonomisk svage, selvstændige Arbejdere i Tilfælde af Arbejdsløshed.

5. Naar det skønnes rimeligt at fastsætte et Lønningsmaksimum som Betingelse for at omfattes af Forsikringen, bør herved kun udelukkes saadanne Arbejdere, som modtager en Lønning, der er tilstrækkelig høj til, at de kan sikre sig selv imod Arbejdsløshedsrisikoen, idet det endelige Maal er at indbefatte under Forsikringen alle de manuelle og ikke manuelle Arbejdere uden Hensyn til deres Lønning.

6. Den Ventetid, der fastsættes i Konventionsudkastet, bør ikke overstige 26 Ugers Beskæftigelse ved et Arbejde, der omfattes af det gældende System, eller Erlæggelsen af 26 ugentlige Bidrag eller af deres Ekvivalent i de 12 Maaneder, der gaar forud for Ansøgningen om Erstatning, eller eventuelt 52 Ugers saadan Beskæftigelse eller 52 ugentlige Bidrag eller deres Ekvivalent i de 24 Maaneder, der gaar forud for Ansøgningen om Erstatning.

7. Den Periode, for hvilken den nationale Lovgivning fastsætter, at Erstatning skal ydes, bør være saa lang, som Systemets Solvens tillader det, og der bør udfoldes enhver Bestræbelse for, at Betalingen af Understøttelse kan finde Sted lige saa længe, som Ansøgerne er trængende dertil.

8. Den Karenstid, som Konventionsudkastet tillader at indføre, bør ikke overstige 8 Dage pr. Arbejdsløshedsperiode, idet der dog tages Forbehold med Hensyn til, hvad der er fastsat angaaende partielt arbejdsløse i Art. 3 og 7 i Konventionsudkastet og i Stk. 3 i nærværende Henstilling.

9. Naar det drejer sig om at afgøre, om en Beskæftigelse, der er tilbudt en Ansøger i et andet Fag end det, som han hidtil har udøvet, er en »passende Beskæftigelse«, saaledes at Nægtelsen af at overtage Beskæftigelsen kan medføre den Diskvalifikation, der tillades af Konventionsudkastet, bør der tages Hensyn til den Tid, vedkommende har arbejdet i det tidligere Fag, hans Udsigter til atter at faa en Beskæftigelse deri, hans faglige Uddannelse og hans Egnethed til det foreslaaede Arbejde.

10. Udelukkelse fra Retten til Erstatning eller Understøttelse i Tilfælde af Tab af Beskæftigelse som Følge af en Arbejdsstandsning, der skyldes en faglig Konflikt, bør kun ske i saadanne Tilfælde, hvor vedkommende er direkte interesseret i den omhandlede Konflikt, og denne Virkning bør paa enhver Maade ophøre, naar Arbejdsstandsningen ophører.

11. a) Den Forpligtelse til at deltage i et Kursus med faglig eller anden Undervisning, af hvis Opfyldelse Konventionsudkastet kan gøre Betalingen af Erstatning eller Understøttelse